

บทนำ

นี่คือ...หัวหน้าหน่วยของเรา

ชื่อของข้าคือ อาเดร์ เมื่อวานนี้ข้าเป็นเพียงเทพอัศวินธรรมดาๆ คนหนึ่ง แต่หลังจากวันนี้เป็นต้นไป ข้าคือเทพอัศวินที่สังกัดในหน่วย เทพอัศวินครีอุส!

หัวหน้าหน่วยของข้าเพิ่งจะอายุสิบแปดปีเท่ากับข้า จึงยังไม่ได้ดำรง ตำแหน่งเทพอัศวินครีอุสอย่างเป็นทางการ เพราะนับจากอดีตมาผู้ที่สืบทอด ตำแหน่งจะต้องมีอายุครบยี่สิบปีก่อน ถึงจะได้เป็นเทพอัศวินครีอุสจริงๆ

"อาเดร์! อาเดร์! เขามาแน่แล้ว!"

เทพอัศวินที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสังกัดหน่วยเทพอัศวินครีอุส เหมือนกับข้าพากันเฮโลเข้ามาจากด้านนอกด้วยสีหน้าแตกตื่น ถึงพวกเรา จะได้รับการอบรมมาตั้งแต่เล็กว่าการเป็นเทพอัศวินจะต้องสงบสำรวมก็เถอะ แต่เรากำลังจะได้เจอกับว่าที่เทพอัศวินครีอุสนี้หนา!

ในเมื่อเขาเป็นประมุขของเทพอัศวินทั้งสิบสององค์แห่งวิหารเทพแห่ง แสงสว่าง แถมยังเป็นหัวหน้าหน่วยที่เราต้องเชื่อฟังคำสั่ง แล้วจะให้หัวแต่ สงบสำรวมอยู่ได้ยังไง

แต่ต่อให้เป็นเช่นนั้นเราก็ไม่กล้าเสียมารยาทต่อหน้าเทพอัศวิน

8 The Legend of Sun Knight พลิกตำนานเทพอัศวิน 2

ครีอุสทรอก เทพอัศวินทั้งสี่สิบห้าคนของหน่วยเทพอัศวินครีอุสยืนตั้งแถว เป็นระเบียบภายในไม่กี่วินาที รอเทพอัศวินครีอุสก้าวเข้ามาด้วยความตื่นตื้นตัน ยินดี

ผู้ที่ก้าวเข้ามาเป็นคนแรกคือเทพอัศวินครีอุสองค์ปัจจุบัน ข้าเคย พบท่านในงานพิธีและงานสดุดีเทพเจ้ามาบ้าง ทุกครั้งที่ได้พบเทพอัศวิน ครีอุสผู้นี้ ข้าจะต้องถอนใจด้วยความชื่นชมในความสง่างามของท่าน เหตุผล หลักที่ข้าอยากจะทำเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในหน่วยเทพอัศวินครีอุสก็คือความ เลื่อมใสต่อท่านผู้นี้แหละ แต่น่าเสียดายที่ข้าเกิดช้าเกินไป ทำให้เข้ามา ในหน่วยเทพอัศวินครีอุสของท่านไม่ทัน

เทพอัศวินครีอุสองค์ปัจจุบันเข้ามาพร้อมรอยยิ้มละมุน จากนั้นก็ก้าว หลบไปด้านข้างโดยไม่ได้พูดอะไรออกมาสักคำ ในตอนนี้เองที่ข้ามองเห็นคนที่ อยู่ด้านหลังของท่าน

คนนี้ใช่ไหม

ข้าเบิกตากว้าง ไม่กล้ากะพริบตาเลยด้วยซ้ำ เขายืนอยู่ตรงนั้น ท่ามกลาง แสงสว่างของดวงอาทิตย์ ถึงเขาจะยืนหันหลังให้ดวงอาทิตย์ ทำให้ข้ามองเห็น รูปร่างหน้าตาของเขาไม่ชัด แต่แสงอาทิตย์ที่สาดส่องลงบนเส้นผมสีทอง ของเขาทำให้ผมสีทองนั้นเปล่งประกายสวยงามยิ่งกว่าทองคำจริงๆ ซะอีก

โอ้! เส้นผมสีทองของเขาดงามราวกับเส้นเกศาของเทพเจ้าแห่ง แสงสว่างในตำนานเลย! ข้าปลื้มจนเกือบจะห้ามใจไม่ให้ร้องตะโกนไม่อยู่ บางที่ข้าอาจจะได้รับใช้เทพอัศวินครีอุสผู้ซึ่งเป็นมหาบุรุษยิ่งกว่าเทพอัศวิน ครีอุสที่ข้าเลื่อมใสก็ได้

ในตอนนี้เองที่เขาเดินเข้ามาใกล้ขึ้นจนข้าเห็นใบหน้าและรูปร่าง ของเขาชัดเจน เส้นผมสีทองเปล่งประกายเจิดจ้า ดวงตาสีฟ้าเข้มดุจสีกล้า ประหนึ่งห้องมหาสมุทร ผิวพรรณขาวฟ่องราวหิมะ รอยยิ้มสว่างสดใสราว ดวงอาทิตย์ที่ฉายแสงอยู่บนท้องนภา ท่าทางสง่างามดุจเจ้าชาย...สวรรค์! ทำให้ข้าถึงกลายเป็นพวกชาวบ้านที่คอยเส้าตำนานของเทพอัศวินครีอุสไป แล้วละเนี่ย!

แต่ที่ข้าพุดอะไรประหลาดๆ แบบนี้ก็เพราะว่าเทพอัศวินครีอุสองค์นี้ช่างเหมือนกับ 'เทพอัศวินครีอุสในตำนาน' จริงๆ ขนาดเทพอัศวินครีอุสองค์ปัจจุบันยังแค่คล้ายๆ ทว่าคนที่อยู่ต่อหน้าข้าในตอนนี้นั้นเหมือนเทพอัศวินครีอุสที่ตำนานว่าไว้ทุกประการ

ดวงตาสีฟ้าล้าลึกของว่าที่เทพอัศวินครีอุสส่งรอยยิ้มมาให้พวกเราที่ละคน เขาพูดกับพวกเราด้วยความพึงพอใจว่า "โอ้! จักต้องเป็นพระเมตตาของเทพเจ้าแห่งแสงสว่างเป็นแน่ที่นำพาพี่น้องทุกท่านมาอยู่ต่อหน้าข้าในเวลานี้ให้พวกเราได้เป็นพี่น้องที่รักใคร่กันมากยิ่งขึ้น ร่วมมือกันเพื่อสร้างคุณูปการอันงดงามแด่พลกนิกรขององค์มหาเทพ"

ข้าปลอบปลื้มจนแทบจะควบคุมตัวเองไม่อยู่ หันซ้ายหันขวาก็พบว่าหน่วยเทพอัศวินครีอุสทุกคนล้วนมีอาการปลอบปลื้มเหมือนๆ กับข้า พวกเราขีดหน้า ยึดอก และร้องตะโกนในใจด้วยความภาคภูมิใจว่า

...นี่คือเทพอัศวินครีอุสที่จะตราตรึงอยู่ในใจพวกเราตลอดไป!

บทที่ 1

Rule 1 ข้อปฏิบัติในชีวิตประจำวันข้อแรกของ เทพอัศวินครีอุส : กินอาหารเช้า!

"ท่านหัวหน้าเทพอัศวินครีอุสขอรับ ท่านหัวหน้าเทพอัศวินครีอุส..."
อ้อ...ข้าพลิกตัว มุดหัวลงไปใต้หมอน จะได้ไม่ต้องยินเสียงเรียกหัวหน้าๆ
อะไรนั่นอีก

"ท่านหัวหน้าเทพอัศวินครีอุสขอรับ!"

ทำไมถึงยังได้ยินอยู่อีกนะ ข้าค่อยๆ ดึงหัวออกจากใต้หมอน ลูกชิ้นหนึ่ง
ถึงข้าจะพยายามลืมตาแล้ว แต่ภาพตรงหน้าก็ยังเบลอลจนจับภาพไม่ได้ ข้า
เลยแน่ใจว่าตอนนี้ต้องไม่ใช่เวลาที่ตื่นปกติของข้าแน่ๆ!

ไอ้โง่หน้าไหนกล้าเข้ามาปลุกข้าหา!

ข้าอยากตะโกนออกไปแบบนั้น แต่ก็ทำได้แค่เอ่ยด้วยโทนเสียงที่ต่ำกว่า
ปกติแปดเดซิเบล "ขอถามว่าด้านนอกนั่นคือพี่น้องเทพอัศวินผู้ได้รับการ
ชี้ทางสว่างจากองค์มหาเทพ จึงได้มาเคาะประตูห้องข้าเพื่อสนทนากันเรื่อง
พระเมตตาของเทพเจ้าแห่งแสงสว่างใช่หรือไม่"

มีเสียงถอนใจโผล่อกดังมาจากด้านนอก จากนั้นก็เปลี่ยนเป็นน้ำเสียง
เร่งรีบ "ท่านหัวหน้าเทพอัศวินครีอุส! ข้าอาเดร์เองขอรับ! ท่านลืมแล้วหรือว่า
วันนี้เป็นวันอาทิตย์!"

"วันอาทิตย์...เป็นวันหยุดนี่นา" ซ้ำล้มตัวลงบนที่นอนอีกครั้ง ดึงผ้าห่มขึ้นมาห่อตัวเองเอาไว้ในทันที

"ไม่ใช่ขอรับท่านหัวหน้าเทพอัศวินคริสตัส วันนี้ท่านต้องเป็นผู้นำร้องเพลงสดุดี ท่านลืมแล้วหรือขอรับ ท่านหัวหน้า...ท่านหัวหน้า..."

เสียงเรียกค่อยๆ เบาลงซึ่งทำให้ซำรู้สึกดีมากๆ ถึงซำจะสามารถหลับท่ามกลางเสียงดังโหวกเหวกได้ แต่ถ้าไม่มีเสียงอะไรมาทำให้หนวกหู ซำจะหลับได้สบายขึ้นเยอะเลย แต่วันนี้ยังเป็นวันอาทิตย์ ซำกะว่าจะนอนจนถึงเที่ยงแล้วค่อยตื่นขึ้นมากินอาหารกลางวันดี...กว่า...

ปัง!

ซำตื่นตัวขึ้นมาจากเตียงด้วยความตกใจ อะไรกัน? เกิดเรื่องอะไรขึ้น

"ท่านหัวหน้าเทพอัศวินเทอร์มิส กรุณาอย่าเสียมารยาทเช่นนี้..."

พอซำหันไปก็เห็นเทพอัศวินเทอร์มิสฟังประตูห้องเข้ามา บานประตูเกือบจะกระแทกใส่จมูกของอาเดรียอยู่แล้ว เจ้าอาเดรียนี่มันไม่มีความจริงใจ ถึงกล้าพูดกับเทอร์มิสแบบนั้น ขนาดซำยังไม่กล้าพูดเลย!

"รองหัวหน้าหน่วยของเจ้านี่มันไม่ได้เรื่อง ในเมื่อเรียกอยู่ข้างนอกแล้วเจ้าไม่ยอมตื่นยังไม่ยอมเข้ามาเรียกในห้องอีก"

พอประตูปิดลง ใบหน้าซีดกของเทอร์มิสก็ผ่อนคลายขึ้น เขาสายหัวไปมา "เพราะรองหัวหน้าหน่วยของเจ้าเป็นแบบนี้ หน่วยเทพอัศวินคริสตัสถึงได้ก่อเรื่องไม่หยุด เมื่อสามวันก่อนพวกนั้นเข้าไปรุมทำร้ายบุตรชายคนที่สามของเอิร์ลกาแลน ทำให้ท่านเอิร์ลโกรธหัวพัดหัวเหวี่ยง วิ่งโร่ไปทูลฟ้องเจ้าชายถึงในวัง"

"อ้อ...ซำก็ปวดหัวเรื่องนี้อยู่เหมือนกัน" ซำถอนใจ "แต่ก็ทำอะไรไม่ได้ เจ้าก็รู้ว่าอาเดรียมันเป็นคนหัวแข็งจะตาย"

ดวงตาดำล้าลึกของเทอร์มิสจับอยู่ที่ซำ "แต่ว่าเรื่องนี้มีจุดที่ซำยังไม่เข้าใจ บุตรชายคนที่สามของเอิร์ลกาแลนเป็นอัศวินที่เคร่งครัดมาก ไม่น่าจะไปทำอะไรให้หน่วยเทพอัศวินคริสตัสโมโหได้ ถึงก่อนหน้านี้อาจจะเป็นคนเอาร้ายอัศวินแห่งความตายไปทั้งก็เถอะ แต่เขาแค่ทำตามคำสั่งของพระราช

12 The Legend of Sun Knight พลิกตำนานเทพอัศวิน 2

เท่านั้นเอง"

"งั้นข้าก็ไม่รู้แล้ว หมอนั้นอาจะจะไปเหยียบเท้าอาเดรเข้าให้ละมั้ง เจ้าก็รู้ว่าข้าไม่ค่อยเข้าไปยุ่งกับหน่วยเทพอัศวินคริสตัสเท่าไร ทุกอย่างปล่อยให้อาเดรจัดการทั้งหมด" ข้ายังโหล่ด้วยความไม่เข้าใจ

พอได้ยินอย่างนั้นเทอร์มิสก็ขมวดคิ้วแต่ไม่ได้พูดอะไรออกมา ลักพักถึงพูดอย่างอ่อนใจว่า "เรื่องผ่านไปแล้วก็ช่างเถอะ แค่อย่าให้พวกเขาไปหาเรื่องบุตรชายคนที่สามของเอิร์ลกาแลนอีกเป็นพอ ไม่อย่างนั้นแม้แต่เจ้าชายก็อาจจะช่วยเจ้าไม่ได้"

ข้ายอมรับปากแต่โดยดี "รู้แล้ว ข้าจะเตือนพวกเขาเอง"

เทอร์มิสเหลือบตามองข้า เตือนว่า "เจ้าก็ควรเตรียมตัวได้แล้ว พิธีสดุดีใกล้จะเริ่มแล้ว เจ้ามีเวลาเตรียมตัวอีกสามสิบนาที"

ทันใดนั้นข้าก็ชะงัก พิธีสดุดี...อ้าก! อาทิตย์นี้ถึงเวรข้าเป็นผู้นำร้องเพลงสดุดีแล้วหรือ

ทุกๆ วันอาทิตย์วิหารเทพแห่งแสงสว่างจะจัด 'พิธีสดุดี' ขึ้นเพื่อสรรเสริญความดีงามของเทพเจ้าแห่งแสงสว่าง งานพิธีก็ไม่มีอะไรมากไปกว่าการที่นักบวชร้ายถึงพระเมตตาของเทพเจ้าแห่งแสงสว่าง พูดถึงคุณงามความดีที่อดีตเทพอัศวินทั้งสิบสององค์ได้ทำไว้ จากนั้นทุกคนก็ช่วยกันร้องเพลงสดุดี สุดท้ายจะเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด คือการขอรับเงินบริจาคจากทุกคน...แค่นั้น!

สรุปคือหน้าที่ผู้นำร้องเพลงสดุดีจะเวียนไปตามเทพอัศวินทั้งสิบสององค์ แล้วอาทิตย์นี้ก็เป็นเวรของข้า

เทอร์มิสเห็นท่าทางตื่นตกใจของข้าก็รู้ว่าข้าตื่นเต็มที่แล้ว จึงพูดต่อไป "ในเมื่อเจ้ารู้แล้วก็รีบเตรียมตัวเร็วเข้า มีเวลาอีกสามสิบนาที น่าจะเหลือเฟือพอให้เจ้า..."

"อะไรนะ! เหลืออีกแค่สามสิบนาทีทั้งนั้นหรือ!" ข้าร้องเสียงแหลม "สามสิบนาทีจะไปพอให้ข้าหิวหม พอกตัว ต้มน้ำร้อนเสิร์ฟ ชัดรองเท่าไร..."

เทอร์มิสทำหน้าเบ้ "ถ้าอย่างนั้นข้าไม่รบกวนเจ้าแล้ว" จากนั้นก็รีบ

จากไปทันที ข้าเดาว่าที่เขาวิ่งเร็วขนาดนี้น่าจะเป็นเพราะคราวที่แล้วเขามาเจอ
ข้าตอนกำลังลอกแป้งพอกตัวอยู่ในงาเม็ด ผลคือเขาตกใจจนชักตาบออกมา
เกือบจะฟันข้าออกเป็นสองท่อนแล้วมัยละ

จริงๆ เลย ไม่รู้จะตกใจอะไรนักหนา

พูดถึงเรื่องแป้งพอกตัว โชคดีที่เมื่อวานข้าผสมเอาไว้แล้วกะละมังหนึ่ง
ไม่อย่างนั้นไม่มีทางผสมแป้งให้เสร็จภายในสามสิบนาทีหรอก ตอนนี่
ต้องไปต้มน้ำก่อน ตามด้วยล้างหน้า จากนั้นก็พอกตัว เสร็จแล้วมือซ้าย
หิวผม มือขวาขัดรองเท้า รองจหน้าเดือค้อยริดเสื้อผ้า...

ตอนที่เหลือเวลาอีกเพียงห้านาที ข้าก็จัดการตัวเองเรียบร้อยแล้วทั้งตัว
ข้าค่อยๆ เปิดประตูห้องอย่างสง่างาม เมื่อประตูเปิดออกก็เห็นอาเดร์กำลัง
ยืนรอข้าอยู่ด้านนอก

"อาเดร์" ข้าทักทายเขาด้วยรอยยิ้ม

"ขอรับ ท่านหัวหน้าเทพอัศวินครีอุส" อาเดร์ทำความเคารพข้าทันที
ข้ายกมือขึ้นเป็นสัญญาณให้พวกเขาออกเดินทางได้

"ข้าได้ยินมาว่าพวกเจ้าใช้กำลังกับบุตรชายคนที่สามของเอิร์ลกาแลน..."

ระหว่างที่เดินไปข้างหน้าข้าก็ทำสีหน้าเต็มไปด้วยความเจ็บปวดพลาง
ทอดถอนใจ "การใช้กำลังไม่ใช่การกระทำที่เทพเจ้าแห่งแสงสว่างผู้เปี่ยม
พระเมตตาจะทรงยินดีเลย"

อาเดร์พูดด้วยความแค้นสุดขีด "แต่ว่าตอนท่านอยู่ที่กระท่อมนั้น มัน
ใช้ดาบทำร้ายท่านจนได้รับบาดเจ็บ แค่นี้ก็เป็นความผิดที่ไม่น่าให้อภัย..."

"อาเดร์!" ข้าตัดบทเขาด้วยน้ำเสียงดำหนิ "องค์มหาเทพสั่งสอนพวกเรา
ด้วยความเข้มงวดว่าไม่ว่าคนผิคนั้นจะมีความผิดร้ายแรงเพียงใด เพียงแต่
เขายอมสารภาพ เราก็คงต้องใช้จิตใจอันเต็มเปี่ยมไปด้วยเมตตาธรรม
อภัยโทษและยอมรับเขา นี่ถึงจะเป็นวิถีแห่งพระเมตตาของเทพเจ้าแห่ง
แสงสว่าง เจ้าเข้าใจไหม อาเดร์"

"ขอรับ" อาเดร์พยักหน้าแล้วกระซิบเสียงเบา "ข้าจะจัดการจนกว่า
มันจะยอมสารภาพ"

14 The Legend of Sun Knight พลิกตำนานเทพอัศวิน 2

ข้าทอถอนใจด้วยความสง่างาม พูตว่า "อาเดร เจ้ายังไม่เข้าใจ หน่วยเทพอัศวินครีอุสจะต้องดำเนินตามรอยพระเมตตาของเทพเจ้าแห่งแสงสว่าง ไม่สามารถใช้อำนาจได้ตามใจชอบ"

"ขอรับ" อาเดรียพยักหน้าอีกครั้ง กระซิบเสียงเบากว่าเดิม "พวกเรา จะเอากระสอบมาคลุมหัวมันไว้ก่อน มันจะได้ไม่รู้ว่าพวกเราคือหน่วยเทพอัศวินครีอุส"

โอ้! อาเดรียเอ๋ยอาเดรีย ทำไมเจ้าถึงฉลาดขนาดนี้ ไม่เสียทีที่เป็นรองหัวหน้าหน่วยผู้ซึ่งข้าเลือกมาเองกับมือ ข้าพยักหน้าด้วยความพึงพอใจ

เมื่อเราเข้าใกล้โบสถ์ที่ทำพิธี ข้าก็ชะงักฝีเท้าแล้วหันไปพูดกับอาเดรียพร้อมรอยยิ้ม "องค์มหาเทพทรงสอดส่องดูแลได้หัล้า และทรงอำนวยพรให้พระเมตตาและความรักของพระองค์สาดแสงไปทั่วผืนแผ่นดิน ข้าเชื่อว่าต้นบลูเบอร์รี่จะต้องงอกเงยอย่างงดงาม ต้นข้าวสาลีชูช่อพรั่งพราย แม้กระทั่งน้ำนมก็คงจะหอมหวานประดุจน้ำผึ้ง! ขอพระทัยเทพเจ้าแห่งแสงสว่างที่ทรงประทานให้พวกเราอืมท้อง"

อาเดรียตอบรับด้วยความเคารพ "ขอรับ ข้าจะไปเตรียมอาหารเข้าให้ท่านก่อน แชนด์วิชบลูเบอร์รี่กับนม บางที่ท่านอาจจะอยากได้เพิ่มบิสกิตรสน้ำผึ้งด้วยสินะขอรับ"

ข้าพยักหน้าด้วยความพอใจสุดๆ จากนั้นก็ยื่นมองอาเดรียเดินจากไปเพื่อเตรียมอาหารมือเข้าของข้า พอเดินไปได้ครึ่งทางเขาก็หยุดสั่งงานกับหน่วยเทพอัศวินครีอุสคนอื่นๆ ที่เจอร์ระหว่างทาง "ไปจับเจ้าอัศวินตัวเหม็นเมื่อคราวที่แล้วมัดใส่กระสอบมาให้ข้า มัดให้แน่นจนมันอยากจะสารถาก็เปิดปากพูดไม่ได้!"

อ้อ! แม้แต่ข้ายังไม่สามารถอธิบายความต้องการของตัวเองได้ชัดเจนขนาดนั้นเลย อาเดรียเอ๋ย! มีรองหัวหน้าหน่วยอย่างเจ้า คนเป็นหัวหน้าหน่วยอย่างข้าก็ไม่ต้องทำอะไรอีกแล้ว...แต่อาจจะยกเว้นแชนด์วิชบลูเบอร์รี่สักงานกับนมสักแก้ว เพราะข้ามันยุ่งอยู่กับการแต่งตัวตั้งครึ่งชั่วโมง ตอนนั้นก็เลยรู้สึกหิวนะสิ!

ข้าต้องกินอาหารเช้าก่อนแล้วค่อยไปนำร้องเพลงสดุดี พุคก็พูดเอะ
ถึงจะบอกว่าข้าเป็นผู้นำ แต่จริงๆ แล้วข้าแค่ไปยืนเป็นตัวประกอบเท่านั้น
คนที่รื่อนำจริงๆ คือนักบวชของอารามเทพแห่งแสงสว่างต่างหาก

"โย! นี่ใช่เทพอัศวินครีอุสที่สว่างไสวที่สุดของพวกเราใช่ไหม ทำไม
ถึงยังไม่เข้าไปอีกเล่า มายืนเป็นเสาวิหารอยู่ได้ แต่ก็ยังเป็นเสาที่เปล่งแสงได้
ด้วยนะ ระเบียบระยับน่าดูจริงๆ!"

วิธีการพูดแบบนี้... ข้าตัวแข็งทื่อแล้วหันหน้าไปมองคนพูด เขาคือหัวหน้า
เทพอัศวินเอกอนแห่งกลุ่มโคลด์บลิต ตัวแทนแห่งกรีซของนี่เอง

คนทั้งแผ่นดินต่างรู้กันดีว่าหัวหน้าเทพอัศวินเอกอนขึ้นชื่อเรื่องความ
ปากเสีย วันไหนไม่ได้พูดจาให้ใครโกรธ เขาถึงกับนอนไม่หลับ ว่ากันว่าใคร
สนทนากับเขาเกินสิบนาทีจะต้องโมโหจนอายุสั้นลงไปอีกหนึ่งปี

ข้าไม่เคยเข้าใจเลยว่าคำพูดของเอกอนไม่ตรงไหน บางทีข้ายังรู้สึก
ว่าเขากำลังชื่นชมข้าอยู่ด้วยซ้ำ อย่างประโยคเมื่อคืนนี้ 'ระเบียบระยับน่าดูจริงๆ'
ไม่เห็นจะมีอะไรแยตรงไหนเลย

ที่แยน่าจะเป็น 'หัวของเจ้ามันเหมือนซี่บดไม่มีผัด เจ้าแน่ใจนะว่าไม่ได้
เอาซี่บดมาลูบผม มิน่าล่ะข้าถึงรู้สึกว่าเขาจิกลิ้นตุๆ พอดมตีๆ ถึงรู้ว่ากลืน
มาจากหัวเจ้านี่เอง!'

นี่ถึงเรียกว่าปากเสีย!

ข้าก็เลยสงสัยอยู่ลึกๆ ตัวตนที่แท้จริงของเอกอนไม่ใช่คนปากเสียหรือ
แต่ข้าไม่สนิทกับเขาเท่าไร ก็เลยไม่ค่อยรู้ว่าอะไรเป็นยังไง ทุกครั้งที่
ข้าถามเทอร์มิส เขาจะทำท่าเหมือนไม่ค่อยอยากจะพูด แล้วเรื่องไหนที่
เทอร์มิสไม่อยากจะพูดก็คงมีแต่เทพเจ้าแห่งแสงสว่างเท่านั้นแหละถึงสามารถ
ทำให้เขายอมพูดออกมาได้

คนที่อยู่ด้านหลังเอกอนคือเทพอัศวินอีกคนที่สังกัดกลุ่มโคลด์บลิต
คนคนนี้ข้าสนิทสนมใช้ได้เลยทีเดียว เขาคือหัวหน้าเทพอัศวินอาร์เทมิส
ตัวแทนแห่งจันทรา คนทั้งแผ่นดินต่างรู้ว่าเขาเป็นพวกเพื่อก...แค่ๆ!
ข้าหมายถึงเขาเป็นคนปลื้กวิเวก นิสัยหยิ่งผยอง ไม่ค่อยสนิทกับใครง่าย

10 The Legend of Sun Knight พลิกตำนานเทพอัศวิน 2

แถมยังชอบเชิดคางให้สูงๆ เหมือนไม่เห็นใครอยู่ในสายตา

ท่าทางแบบนี้ทำให้ข้าหมั่นไล่เขาตั้งแต่ครั้งแรกที่เจอหน้า ใครจะไปชอบถูกคนอื่นมองด้วยสายตาดูถูกบ้างล่ะ

แต่แล้ววันหนึ่งข้าก็เห็นเขานั่งยองๆ ใช้มือคลำไปตามพื้นเหมือนกำลังหาของอยู่ ทว่าหน้าของเขากลับเชิดสูง ไม่ได้ก้มลงมองพื้น แล้วแบบนี้จะไปหาของเจอได้อย่างไร

สงสัยจะเป็นคนสายตายาว แต่กลับคลำหาของอย่างกับคนตาบอดของตกอยู่ที่เท้าของเขาแท้ๆ แต่กลับหาไม่เจอสักที ภาพที่เห็นทำให้ข้าขำสุดๆ

จนข้ายืนดูได้ครึ่งชั่วโมงและแอบหัวเราะจนเต็มอิม แถมยังเริ่มเหนื่อยแล้วด้วย ข้าก็เลยทำเป็นจามเสียงดังแล้วเดินเข้าไปเก็บที่คั่นหนังสือที่ทำจากเงินแสนสวยยื่นให้เขา

'ขอบคุณ' เขารับที่คั่นไปพลงถอนหายใจโล่งอก จากนั้นก็สลัดท่าทางเย่อหยิ่งออก หันมายิ้มหวานให้ข้า

ข้ายื่นเคียวพายบลูเบอร์รี่ที่เทมเพลตเพิ่งจะเขวี้ยงใส่ข้าพร้อมกับถามไปด้วยว่า 'เป็นของที่คนรักให้มาเหรอ'

'เจ้ารู้ได้ไง'

อาร์เทมิสตกใจ หันมามองข้า แถมพอเขาเห็นข้ายังชะงักก็อีกด้วย ข้ากล้ารับประกันเลยว่าตอนที่เขารับที่คั่นหนังสือคืน เขาไม่รู้หรืออกว่าเป็นเทพอัศวินครีอุสที่เก็บของให้เขา

ข้ากระซอกโหม่งหน้าที่แท้จริงของเขาออกมาแล้ว เขาก็เลยดูเหมือนทำอะไรไม่ถูก 'หัวหน้าเทพอัศวินครีอุส...'

ข้าล้วงมือเข้าไปในอกเสื้อ หยิบพายบลูเบอร์รี่ออกมาอีกชิ้นหนึ่ง 'พายบลูเบอร์รี่ที่เทมเพลตทำ เจ้าอยากกินไหม ไม่ต้องเกรงใจหรอก ข้าก็แบ่งให้เทอร์มิสไปชิ้นหนึ่งเหมือนกัน'

'...ขอบคุณ'

จากนั้นเขาก็กินพายบลูเบอร์รี่ไปพลง บ่นกระปอดกระแปดกับข้าไปพลง เป็นเพราะเขาจะต้องเชิดหน้าอยู่ตลอดเวลาทำให้กล้ามเนื้อคอของเขา